

Ulricehamn historia

1307 omnämns Bogesund för första gången i skrift, i Erikskrönikan i samband med beskrivningen av striderna mellan danske kung Erik Menved och hertigarna Erik och Valdemar.

Det var naturligt att anlägga en handelsplats här, där bland annat den livligt frekventerade ridvägen som förband västkusten med Falbygden gick förbi.

Den ridväg som gick från Halland utmed Ätran in i landet, kallad Ätrastigen eller Redvägen, passerade också här. Delar av Ulricehamn gågata, Storgatan, följer samma sträckning som den ursprungliga vägen. En öppen plats för varuutbyten anlades på en öppen plats där Stora Torget än i dag finns. På kullen där Hotell Bogesund nu ligger, och som då sannolikt var betydligt högre uppfördes förmodligen en borg. Det medeltida Bogesund hade omkring 250 invånare.

Bogesund brandskattade 1535 av danskarna och brändes förmodligen ner. Gustav Vasa vill därpå lägga staden öde och flytta befolkningen till Falköpingstrakten. Drygt 30 år senare brände danskarna åter Bogesund.

Man kan förstå att det tog tid för Bogesund att växa. I slutet av 1700-talet fanns här ungefär 500 invånare.

1731 hade man blivit av med rätten till fri resehandel med boskap, och genom att uppkalla staden efter

drottning Ulrika Eleonora hoppades man få tillbaka dessa privilegier. Kungen Fredrik I godkände 1740 namnändringen till Ulricehamn, men de styrande i staden hade missat att det inte var kungen utan riksdagen som beslutade i handelsfrågor. Rätten att idka frihandel med oxar och viktualier fick man ändå tillbaka året efter, en rätt man troligen hade fått även utan byta namn på staden.

Flera av de gamla husen byggda på 1700-talet finns ännu kvar kring Stora torget och Storgatan. Det gula rådhuset ser ut som det gjorde när det uppfördes året efter den stora stadsbranden 1788.

I oktober 1813 stod ett slag i Leipzig mellan Napoleon och en koalition bestående av trupper från Ryssland, Österrike, Storbritannien, Spanien och Portugal och där även Sverige var med, representerade av trupper under ledning av den svenske kronprinsen, senare kungen Karl XIV Johan. Koalitionen vann och detta fick följdverkningar ända hit till Ulricehamn.

I december samma år, 1813 stod här det så kallade "Leipzigerslaget i Ulricehamn", då tumult utbröt på Stora torget mellan å ena sidan borgmästaren och rådmännen, å andra sidan handlare och hantverkare. Bråket börjar med att man är oense om vem som ska få skjuta i salutkanonerna i samband med festligheter när man firar den svenska segern i Leipzig. Slaget får rättsliga följder med bland annat en dödsdom.